

REVISTA ORĂȘTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-data 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

„Asociația” la Deva.

Peste câteva zile, cea mai înaltă instituție culturală a noastră, »Asociația» pentru literatură română și cultura poporului român», își va ține adunarea sa generală ordinară în opidul **Deva**.

Este deci datorința fiecărui dintre noi, că dorim progresarea neamului nostru pe acest teren, ca cu această ocazie să punem de-o parte ori-ce altă ocupătune, și să grăbim cu toții, cu mic cu mare, inteligență și popor, ca să luăm parte la acea adunare, ridicându-o astfel la adeverata ei valoare.

Dacă mulți dintre noi și dintre poporul nostru față de adunările despărțimentelor acestei »Asociații», nu au arătat interesul cuvenit, să grăbească ca cu atât mai vîrtoș să-l arete față de însăși »Asociația».

Si aceasta din două motive.

Întâi, fiind că ni-se impune ca o datorință sfântă, a doua, ca să arătăm străinilor, că pe terenul cultural nu se vîrşim păcatul dureros, pe care îl se vîrşim pe cel politic, și anume, că nu suntem divisați, ci una suntem, cu trup cu suflet, toți Români de pretutindinea, și că ne nisuum din toate puterile, ca această »Asociație» să poată că mai curând ajunge la scopul ce și-a propus, ceea-ce numai cinste și laudă ne va face.

Să dovedim străinilor, cări au început a ne ține de lași și de neputințioși în cele naționale ale noastre, că se însăla în credința lor, să le dovedim, că știm și noi Români apărată așezămintele noastre, și că întâi de toate înaintarea și prosperarea acestora ne zace la înimă.

Să le dovedim la lumina zilei și înaintea ochilor lor, că cu toții ne cunoaștem chemarea și că mare ne este

setea după tot ce e folosit neamului nostru, pentru ajungerea căror atâtă pedezi ni-sau pus și ni-se pun.

Fiindcă știut este, că pe un popor, care pe deplin e înzestrat cu cultură, pe acela nimeni nu-l mai poate nimici, nimeni nu-l mai poate abate dela calea, pe care a apucat, pentru a ajunge ca să stea și dînsul pe treapta, pe care celealte popoare libere din alte țări au stat și stau și astăzi.

Căci dacă facem o reprivire fugitiveasupra activității noastre peste tot față de așezămintele noastre culturale, fie acelea de ori-ce fel, cu durere trebuie să constatăm, că această activitate a noastră, nici pe departe nu se poate asemena cu a altor popoare, cari mai demult s-au convins, că dacă acelea nu le vor sprinși, nu se vor putea susține în aceste veacuri, în care fiecare popor tinde a-și asimila sau a chiar nimici pe cel străin de limba și obiceiurile sale.

Dacă noi cu toții, și îndeosebi poporul nostru, ar fi știut apărată îndestul așezămintele noastre culturale, cum sunt și școala și biserică, atunci de sigur, că nu i-sar fi dat ocazie nici guvernul maghiar, ca să se amestece în afacerile acestora, sub cuvânt că ne ajută.

Ceea-ce n-am făcut până de prezent, să facem de aici înainte, căci prea târziu încă nu e. Să jertfim cu dragă înimă pentru tot ce e spre binele nostru, să grăbim a sprinși ori-ce întreprindere de caracter național, și în scurt timp vom ajunge, ca să ne putem mândri, că nimic nu ne mai lipsește, ceea-ce ne-ar putea detrage din dreptul, de-a ne pretinde de un popor bine închegut, care stă pe temelii trainice, și care vrednic este a se conduce el însuși pe sine.

Adunarea dela Deva, ne dă prilegiu pentru toate acestea.

Inteligenta de-acolo și-a dat toată

silința, ca aceea să reușască căt se poate mai strălucit.

E acum rîndul nostru al tuturor, și îndeosebi al preoților și învățătorilor de prin comune, ca să se nisuiască să se prezinta la această adunare popor căt se poate de mult. Să explice poporului însemnatatea adunării »Asociației» și folosele ce le căstigăm prințînsa, și să sădească în inima lui simțul nobil de-a jertfi pentru astfel de lucruri, cari în primul rînd pentru binele lui sunt puse la cale.

Dacă aceasta o vom face întotdeauna și peste tot locul cu toții, atunci scopul ce-l urmărește »Asociația» se va putea mai curând și mai ușor ajunge.

Să ne vedem deci cu toții la Deva!

Toastele din Arad.

Este o experiență îndelungată că, vinul desleagă limbile și face pe oameni mai vorbări. Acest adevăr să confirmă și la 1 Aug. a. c. din incidentul instalării lui Iosif Goldiș de Episcop al Aradului.

Vinul cel bun a deschis gura oaspeților așa încât nu s-a putut întrelasa ocazie nici a da rol dispozițiunilor oratorice.

Ca eveniment marcant la banchetul aranjat să semnalează toastul rostit de contele Stefan Tisza, marcant, tocmai pentru că contele a fost care și-a făcut plăcerea a ridica prin căteva fraze disposiția animată a celor de față, spre a face poate pe Români să uite că el însuși a fost în totdeauna povățuit de sentimente neprietenești față de noi, că tatăl-său Coloman Tisza este un dușman neîmpăcat al naționalităților și că însuși a fost pe timpul regimului nefast al baronului Bánffy razimul de căpetenie al acestuia.

Contele Tisza zice că, Ungaria a putut să sărbaze în anul 1896 existența sa milenară numai pentru că ea n-a fost niciodată apăsătoarea naționalităților.

Prin această enunțare, contele Tisza pervertește istoria, căci doar va ști și el că,

aseamănă necum popor cu popor, căci și poporul e doar ca planta ori ca copilul: crește, se desvoală, dar il cunoști îndată, că din se sămîntă și răsărit și că cine i-ai fost părinti, căci doar însușirile, apucăturile, aplicațiunile, talentele să moștenesc din părinti în părinti și precum nu poti altoi în butucul spinelui viață de vie, căci alta e hrana spinerului și altele-i sunt rădăcinile lui și earăși alta e hrana viaței de vie și precum, când vreau să îmbraci pe un om, după măsura trupului său și croești vestimentele, tot asemenea stă și cu cultura unui popor: pe baza însușirilor proprii ale sale, pe baza talentului său, a aplicațiunilor, datinelor și credințelor sale îl poti numai cultiva!

Căci nu poti face de-odată măestru din poporul acela, care veacuri de-a rîndul a stat la coarnele plugului. Să nu poti face din cele de veacuri de-a rîndul a fost păstor de turme, nu poti face din el de-odată om de negoț. Însușirile-i lipsesc și talentul și școala și aceleia, trebuie vreme să crească, să se cultive.

Si earăsi nu poti face din românul, care 20 de veacuri a fost tot român, nu poti face din el om cu limbă străină, cu Dumnezeul străin Dumnezeul părintilor săi. Nul.. De zeceori nul.. Nemernic îl poti face, corcitură netrebnică poti ca să-l faci și cu sila și cu puterea nebună îl poti face neom din om și-l poti face viață... dacă om atunci nu-i mai!!!

Ia bradul din vîrful de munte, bradul măreț și tare ca stâncă din care trăiește, bradul pe care ploii l'au bătut și visore grele și

Nu zic și nici decum nu vreau să zic, că să nu adoptezi ce e bun și dela neamuri străini, din cultură străină!

Nul nici decum! Ferească-mă Domnul!

până la 1848 Ungurii nici n-au voit să stie nimică despre existența națiunii române și că, noi, recunoașterea noastră ca atare, am fost nevoiți să o impunem prin arme.

Apoi va ști și aceea că, ori-ce ce nu era nobil, fără privire că este Maghiar, Român, Săcuori ori Slav, era popor, era iobag și prin urmare pe deplin de-o potrivă.

Ce privește însă împregiurarea, că Ungaria a putut să sărbaze în mod festiv existența sa milenară, are să o mulțimească singur înfrângerii lui Kara Mustafa, întemplată în Viena la 10 Septembrie 1683, învingere armate germane sub principale elector Maximilian de Bavaria și prințul Eugen de Savoya, fără de cari, să impune în mod întotdeauna: oare Maghiarii singuri, avâsați la sine însăși, fire-ar putut să scutură jugul turcesc?

Că naționalitățile din Ungaria, cu excepția Ovreilor, au luat o ținută rece fată cu această sărbare a țării, este îndeobște cunoscut!

Apoi oare ce nu s'a săvîrșit dela 1867 încocace contra naționalităților și oare nu tocmai tatăl lui conte Coloman de Tisza a brilat prin procedarea cea mai fătășă contra legilor și prin aplicarea a tot felul de măsuri violente contra naționalităților din țară?

Ce s'a întemplat cu deputatul Mocsáry, întemeietorul partidului independent, singurul Maghiar care a îndrăznit să declare deschis că ar trebui apărate și susținute naționalitățile în drepturile lor?

N'a fost îndată excomunicat de propriul său partid și săcăt cu totul imposibil?

Si ce s'a întemplat sub regimul baronului Bánffy și ce să întemplat zi de zi?

Oare nu s'a zis în Deva, cu ocazia alegerii de vice-comite că, în Ungaria acum numai Maghiarii pot ajunge funcționari mai de Doamne ajută. Un număr negrăit de mare de fapte vorbește în tonul cel mai elocuent că, de ori-ce poate fi vorba printre Unguri, numai de binele nostru nu.

Abea acum, târziu de tot, probabil săliți de împregiurarea, că în Cisileitană curentul

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI”

Despre

literatura și cultura națională.

Disertație ținută cu ocazia adunării generale a despărțimentului VII. Hateg al „Asociației”, la 30 Iulie n. a. c. de către dl **Victor Bontescu**.

(Urmare și fine.)

Doamnelor și Domnilor.

Cărți românești să cetim și din cărțile românești cultură românească, cultură națională să ne căstigăm.

Cultură națională zic!

Ce e cultura unui popor? Ce e cultura națională?

Toate manifestațiunile interne și externe ale vieții unui popor constituiesc cultura sa. Înțeleg: cum își lucră pământul, cum își crește și prăsește vitele, ce măestrii poartă, industria de casă, că ii e de extins comerțul și arta întrucât o cultivă, cum îi e portul, căte școli are, căte bărbați luminați și distinși poate da omenimei, ce credințe, ce datorie are, ce insușiri și ce religiuine!

Toate acestea constituiesc, cultura unui popor: *cultura sa națională*, rămasă din veacuri de veac, din părinti în părinti, căstigată prin școli de-a rîndul.

Si precum zis' am, că frate nu este, care să semene fratelui său și om cu om nu să

vîntul năprasnic, bradul de care chiar fulgerul cerului încă să teme, ia-l jos de pe stâncă cea stearpă, ia-l de pe vîntul de munte, din mijloc ghiețului iernei, ia-l jos și sădește-l în vale și pune-l în pămînt roditor și pune-i gunoiu, ca să crească... crește-vel... să se face mai tare?

Nu! Cu toții o ști: se usuca! Corcitură să se face, putregaiu netrebnic! Da! bradul care vine înfruntat-a, bradul măreț, rizotor de orcane, cel-ce nu știa să se îndoiea, să va face gunoiu și goz, ce-l spulberă vîntul!!!

Stăm tot astfel și cu cultura unui popor. Pe baza însușirilor proprii, individuale ale sale, pe baza talentelor, credințelor și datințelor sale moștenite în părinti din părinti, be baza cunoștințelor, experiențelor sale căstigate veacuri de-a rîndul și în limba sa, în dulcea sa limbă numai îl poți cultiva, îl poți ridica în cultură.

Aci stă importanța culturii naționale a unui popor. Aceasta-i chestiunea, dela care depinde viața, rămasul și tericirea unui popor!

Pe baza însușirilor noastre, să ne cultivăm deci, pe baza credinței moștenite din părinti în părinti, pe baza culturii, ce acum o avem, și atunci pe fundament tare și solid zidim, altcum corcituri și netrebnici s-ar alege din noi și din fii filior nostru.

Aci stă importanța culturii naționale!

Nu zic și nici decum nu vreau să zic, că să nu adoptezi ce e bun și dela neamuri străini, din cultură străină!

Nul nici decum! Ferească-mă Domnul!

Dela ori-si-cine din lume poți ca să înveți și poți învăță!

Dar' adevăr mare-i și acela și probat în istoria lumii, că ideile, însușirile, așezările culturale ale unui popor nu le poți numai așa ușor sădi în țarina altui popor. Croite, trebuesc aceleia după măsura trupului tău, după modul tău de gândire, după forțele tale, croite și bine alese, că potivesc să oare aceleia în țarina neamului tău și crescător și aduce-vor ele roadă acolo!

E numai spoială altcum cultura aceluia popor și înșelătorie și sinamăgire. Precum sunt doar popoare, cari se țin culte și luminate și voioare de bine neamului omenesc și în fală lor arogantă mai că nu stau sătingă cerul cu nasul, ear' când te uiți, sunt mai barbare ele și mai crâncene, ca cea mai sălbatică viață de oameni, căci pruncul îl smulg delă țările mamei și-i tempesc mințea crăpedă, altă limbă învățându-l, nu care a supt-o de-odată cu săngele mamei, căci te prigonesc și dușmănesc, pentru că nu de aceeași viață cu ei ești și tii la Dumnezeul neamului tău și neom te fac din om și netrebnici te fac, și așteaptă ca în praf să te tîrzi naintea picioarelor lor, tu, care doar și pe tine Dumnezeu te-a zidit și om te-a făcut, om ca să umbli cu fruntea în sus ridicată!

Călăi sunt aceia, călăi în haină de purpur!

Dal doamnelor și domnilor, sunt și acum popoare de-acela, sunt cu asemenea cultură-spoială, dar' neamului nostru român cul-

slav aruncă valuri aşa de mari încât nu să mai pot înăduşi de Nemţi, apoi că să în Ungaria Slavii încep a să mişca şi că pe amândouă laturile Dunării au străbătut până între Komorn și Pojon, abea acum au început a să ivă si printre ei constienza primejdiei în care să află faţă cu Slavii.

Să acum, în această extremă necesitate, cauță un aliat, pe care cred a-l afă în Români, în această națiune pe care ei atâtă amar de vreme au sfășiat-o, dar' care cu toate acestea, în estul Ungariei, pe o linie întinsă, desparte pe Slavii de nord de cei de sud.

Sigur Români au fost conduși în acțiunile lor în totdeauna de credință și alipire către patria comună, și cu toate acestea cum au fost răsplătiți?

Deoarece noi, cu toată credința și alipirea noastră totuși vrem să rămânem Români, și după ce toate încercările întreprinse de șovinișm desfășurat, spre a ne desnaționaliza, au rămas fără rezultat, suntem timbrați de trădători de patrie, epitetul cel mai domol ce nălădui, și pe această cale împinși fără cruce spre prăpastia perirei.

Perirea însă, spre fericirea noastră, totuși nu merge aşa de iute precum ar dori Româno-fagii nostri.

Dl conte Stefan Tisza să ne spună, că oare amovarea după bunul plac a legii naționalităților nu este o bătaie de joc a ori-cărui drept al acestora?

Preasfințitul Episcop Popa e de socotință, că între Unguri și Români ar fi obvenit greșeli cari ușor s-ar putea înălătura. Eu nu înțeleg, la ce fel de greșeli gândește dl Episcop, pentru că raportul dintre aceste două națiuni este clar de tot: *Ungurii vor să ne maghiarizeze, ear noi nu vom și nici nu suferim aceasta.*

Mai mult drept are Părintele Vasile Mangra când întrebă: de ce n'a vorbit contele Tisza mai de mult în acest înțeles?

Noi Români încă am învățat ceva dela 1867 încoace, anume am învățat să simă că să poate de neîncrezători față de ori-ce oferă din partea Maghiarilor. Mai departe am învățat să reduce dicțiile de pe la banchete la adeverata lor valoare, adecă să le privi ca vorbe de cortuasie, isvorite dintr-un impuls momentan, a cărui amintire trece îndată ce a trecut efectul vinului.

Dacă contele Tisza voie să ne convingă despre seriositatea cuvintelor sale, apoi să lămuriască despre adeverul părărilor sale pe tatăl-său Coloman Tisza, și ideile sale despre necesitatea unei înțelegeri între Maghiari și Români să le motiveze și valideze de pe

tribuna dietei, atunci poate cu siguranță să conteze la o împăcare reală cu noi Români.

Până atunci însă, toastul său de banchet, pentru noi nu are nici un preț.

G.

Programul

adunării generale a »Asociației pentru literatură română și cultura poporului român«, ce se va ține în Deva, la 15/27 și 16/28 August 1899.

Sâmbătă, (14/26 August 1899.)

1. Primirea comitetului central și a oaspeților la gara căii ferate la toate trenurile.

2. Seară la 8 ore:

Convenire socială

în »Restaurantul« din grădina poporului (promenadă), Cină à la carte. Muzică: capela din Brad a lui Mihail Priculici.

(Insinuările de încuștirare se fac la secțiunea I, pentru primirea și încuștirarea oaspeților: Președinte: Dr. Alexandru L. Hosszu. Vice-președinte: George Romanul. Membri: Alexandru Moldovan jun., Toma Roșu, Alexandru St. Șuluț, Nicolae Stanciu, Romul Pop.

Duminică, (15/27 August 1899.)

1. La 8 ore a. m. convenire la școală gr.-or. din loc.

2. La 8 1/2 ore a. m. participarea la serviciul divin. Cântările liturgice se va executa corul bisericii din Deva, sub conducerea lui Toma Roșu, înv.

3. La 11 ore a. m.

Sedinta I.

a adunării generale în biserică gr.-or. din loc.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Constatarea delegaților prezenți.
3. Raport despre activitatea comitetului central în anul expirat.
4. Alegera comisiunilor de către trei membri:
 - a) pentru examinarea raportului general;
 - b) pentru examinarea rațiocinului pe anul 1898 și a proiectului de buget pe anul 1900;
 - c) pentru studierea proiectului de regulament înaintat spre aprobare;
 - d) pentru înscriserea de membri și încassarea taxelor.
5. Propuneri eventuale.
6. Raportul comisiunii pentru înscriserea de membri și încassarea taxelor.

Disertațiunile intrate se vor căuta după ameza la timpul numit de președinte în conferință cu adunarea generală. În decursul ședinței: prelegere pentru popor, în curtea bisericii.

4. La 2 ore p. m.:

Banchet

în sala »Redoutei.« Listă de bucate: Supă neagră — Pește cu Maioneză — Carne la tigaie garnisită — Sos — Aluat cald — Frichti — Salată și Compot — Giardinette — Cafea neagră — Vin roșu și alb. — Prețul de persoană: 2 fl. 50 cr.

(Pentru participarea la banchet a se adresa la secțiunea II, pentru pregătirea ședințelor adunării generale, aranjarea de conveniri, banchet, concert, bal și eventuale excursiuni: Președinte: Francisc Hosszu-Longin. Vice-președinte: Benjamin Pop. Membri: Dr. Alex. L. Hosszu, Dr. George Wilt, Alex. Schuster, Iustinian Moldovan, Toma Roșu, Ulpiu Almășescu.

5. La 4 ore p. m. vecernie în biserică.

6. După vecernie:

Deschiderea festivității populare.

(Pentru informații a se adresa la secțiunea III, pentru aranjarea festivității populare:) Președinte: George Romanul. Vice-președinte: George Nicoard. Membri: George Ghilă, Toma Roșu.

7. Seară la 8 ore:

Concert

în sala »Redoutei.« Programul se va distribui la intrare. Prețul de intrare: Locul I 2 fl. Locul II 1 fl. 50 cr. Parterre și galerie 1 fl.

Luni (16/28 August 1899.)

1. La 10 ore a. m.:

Sedinta II.

în biserică greco-orientală.

Ordinea de zi:

1. Rapoartele comisiunilor emise în sedința primă.
2. Defigerea locului pentru proxima adunare generală,
3. Dispoziții pentru verificarea proceselor verbale.
4. Încierea adunării generale.

2. Seară la 9 ore:

Bal

în sala »Redoutei.«

Ordinea de dans.

Inainte de pausă: După pausă:

Hora	Sérba
Vals	Vals
I. Quadrile	II. Quadrile
Polca française	Polca mazur
I. Romana	II. Romana
Ardeleana-Hațegana	Pas de quatre
Vals	Polca repede.

Martă (17/29 August 1899.)

Excursiuni.

1. La Hunedoara. 2. La Hațeg-Grădiște. 3. Petroșeni-Surduc.

Oaspeții, cari voiesc a lua parte la excursiuni, sunt rugați a se inscrie la bioul permanent.

*

Pentru orientarea și comoditatea onor. oaspeți, Comitetul aranjator, a instituit un birou permanent în localitatea „Casinei române“, care dela 14/26 până la 16/28 August va fi deschis zina întreagă și va servi cu ori-ce informații referitoare la adunarea generală, cuartire, excursiuni și la festivitățile, ce se vor aranja. Tot în acest birou se vor vinde bilete de intrare la banchet, concert și bal.

mai nobile, pornorile cele mai nalte, aceia cari cunosc mai din temeiul puterea neamului teu, prin scris și cu graful viu în literatură națională a poporului tău și manifeștează. Si apoi ei, sănge din săngele tău, ei te cunosc doară mai bine, ei știu să-ți dea povești mai bune, ei știu să-ți arete, că ce să iai dela neamuri străine și ce să lapezi, ei să frământă aluatul, ei să știu să-ți croiască povara așa, încât tu să poți suporta, să nu poticiște, căci ei te cunosc doar: sănge din săngele tău!

Si ei vorbesc și te învăță în limba ta, că dela cine să înveți dar și cine să te învețe pe tine, dacă acela nu, care limba ta o vorbește, dulcea ta limbă, pe care tu o principi, că în laptele mamei ai supt-o și pe care părinții tăi o pricep și frații tăi o grăiesc.

Să ceteam, Dlor și Doamnelor, că și românești, să ne sprinjam și iubim literatura noastră, să ne împodobim mesele cu cărti de ale noastre, să ne cinstim scriitorii, căci pe noi ne cinstim și binele nouă și facem, să le ascultăm și urmăm poveștile lor, căci sănge sunt ei din săngele nostru și nu ne vreau răul, ci numai binele nostru!

Ei vorbesc și te învăță în limba ta, că dela cine să înveți dar și cine să te învețe pe tine, dacă acela nu, care limba ta o vorbește, dulcea ta limbă, pe care tu o principi, că în laptele mamei lă supt!

Dal în școală românească poate învăța numai pruncul român, ca om să se facă, bărbat după cum Dumnezeu l-a zidit: cu suflet curat și cu fruntea în sus ridicată... nu řepe, care să învețe în tină, neom și nemernic!

Ei vorbesc și stii și alte limbi, ale altor popoare, multe să-știi, dar de zece ori nemernic acela, ce limba sa nu și-o știe!!!

Doamnelor și Domnilor!

De această capitală însemnată a limbii, literaturii și culturii naționale, pătrunși întreaga nație, acum sunt patru decenii, mai binei neamului nostru și cu jertfe, cu trudă și piedici răsbind înființat-ă »Asociație pentru literatura română și cultura poporului român«, ca prin ea gregari să ne facă pe toți, gregari aceluia luptător, care vecinii poartă în dreapta-i drapelul îsbândei: gregarii culturii!

»De patruzezi de ani?!... uimiti întrebați... de patruzezi de ani, și atâții dintre noi n-am ști-o?!...

Nul mulți n'am știut-o, cu toate că cu-

Statua Hentzi.

Statua generalului austriac Hentzi, a făcut pe patrioții maghiari, ca din nou să-și arete ura ce o poartă față de eroii austriaci din 1849.

Este știut, că ea a fost luată de pe piata Sfântului George din Budapesta, și așezată în curtea școalei de cadeți.

Terminându-se toate lucrările, Sâmbătă s'a făcut inaugurarea, la care au luat parte căte un batalion dela fiecare regiment din Budapesta, în frunte cu standard și musică.

Această sărbătoare se poate zice că a fost curat militară, deoarece nici ministri și nici autorități civile n-au luat parte.

De față au fost și prințul Lobkovicz, comandantul de corp, cu suita sa, Francisc Vanyi, pleban militar și archiducele Iosif.

În decursul ceremoniei s-au dat mai multe salve și s'a intonat imnul împăratesc.

După ceremonie, prințul Lobkovicz, predând statua în primire locot.-colonelului Hanke, comandantul școalei de cadeți, a rostit un discurs, în care a arătat pe Hentzi de model pentru tinerimea militară. Tot în acest înțeles a răspuns apoi și locot.-colonelul Hanke.

A fost de ajuns atâtă, pentru că acum din nou se năpustesc șoviniștii maghiari cu înjurături contra celor ce preamăresc pe Hentzi și de nou să înceapă cu demonstrații.

Prima demonstrație au făcut-o deja în acea zi, în jurul statuie honorifică, care au căzut cu prilegiul ocupării orașului Buda.

Cu standard tricolor maghiar, și cu chipul lui Kossuth Lajos, intonând imnul »Isten áld meg a magyart« și »Kossuth nota« s'a dus la statuă, și acolo au finit vorbiri inflăcărate. Multimea striga: »Piară armata!« și »Abzug Széll!«, căci, vezi Doamne, Széll poartă vina, că s'a făcut inaugurarea statuie, deoarece după ei, el ar fi trebuit să n'o permită.

Va avea aşadar și Széll de furcă cu șoviniștii unguri, cari îl vor trage la răspunsere pentru aceasta.

Prin aceste demonstrații s'a încordat de nou relațiile dintre Maghiari și Austriaci, care nu vor suferi ca armata lor să fie astfel batjocurită. Deoarece nu li-a ajuns cu înjurăturile asupra ei, ci s'a dus și înaintea edificiului comandiei de corp, voind să demonstreze și acolo, dar au fost împărați de miliție.

Credem însă că Austriacii încă își vor ști face datoria față de acești fi ai cavalerescui popor maghiar.

noscută și sfântă ca numele Domnului ar fi să ne fie!!!

Nu! n'am cunoscut-o încă cu toții, nu! căci orbi ne-au fost ochii, orbi ne-au fost binelui nostru, n'am cunoscut-o, dar o să o cunoaștem, ear când vom cunoaște-o cu toții, când toți vom prinde adâncul vrerilor sale: atunci și îsbândea-i a noastră!

Dal de patruzezi de ani trudesc și lucră deja aleșii neamului nostru, cutrărând de-a rîndul oraș de oraș, înființând despărțiminte, ficele mamei lor, ca și la sate să meargă, să propoveduiesc și acolo cuvântul adeverulului.

Dela**"Reuniunea sodalilor români din Sibiu"**

— Sediția literară. — Monumentul marelui Șaguna.
— Expoziția industrială. — Reuniunea meseriașilor români din Orăștie. —

Sedințele literare, puse la cale încă din a. tr. între membrii Reuniunii, se țin regulat aproape în fiecare lună. Chiar și până acum scapurile, ce s-au avut în vedere prin ținerea acestor sedințe, ajung la realizare. Membrii mai tineri alternându-se cu membrele din corul Reuniunii emulează între sine întru a declama care de care mai corect, mai atrăgător și întru a ceti căt mai fluent și piese cu subiecte din viața meseriașilor. Semn acesta, că tinerii meseriași, timpul de recreație, după greaua muncă a zilei, nu-l petrec în trăndăvile și în ocupări netrebnice, ci o însemnată parte o folosesc pentru luminarea minții și cultivarea inimii. Continuând pe această cale foloasele tot ei le vor trage și se vor dovedi vrednici și folositorii membri ai societății noastre și se vor bucura de respectul ce îl va arăta și clasa intelligentă și clasa tărănească, la cari meseriașul avisat este.

Joi în 10 August n. c., la orele 8 seara, Reuniunea și-a ținut paremisișe a 7-a sedință de acest fel în a. c. Deși trăim în năduful verii, când obiceiunii suntem a ținea aşa zise „feri“, în ziua pomeniță sala Reuniunii înșesată era de doamnele, d-soarele din cor și de membrii Reuniunii, măiestri și calfe, pe cari presidential Reuniunii, dl Vic. Tordășanu, binevenitându-i și roagă se asculte cu interes pe cei ce s-au însărcinat cu cetiri și declamații pentru acea sedință. Primul debutant, cunoscutul umorist dl George Muștiu, culeg. tipograf, dă cetire traducerii alcătuite de d-sa din limba germană a piesei „Sfaturi prietenești tinerilor“, sfaturi ce se ating de purtarea în societate. Cum dl Muștiu doria să combată la înțeleas, purtarea necorectă a oamenilor mai tineri și stângaci în cele ale vieții sociale, a folosit în traducerea sa unele expresiuni nu tocmai de salon, dar' absolut neofensătoare. De altfel dl Muștiu s-a dovedit a fi și bun stilist. Tinérul sodal măsar dl Samoil Petrașcu a declamat binișor poesia „Se vorbim românește“ de Hasdeu și „Nevasta rea“ de Dulf. Puțina tremă, ce îl cuprinde pe dl Petrașcu la pășirea în public, sperăm, că mai continuând cu declamările pe viitor o să-l părăsească. Culegătorul tipograf dl Cornel Horgoș, a declamat cu mult efect din Speranță, „Tiganul și Sfinții“ stîrnind risete, ce abia se mai puteau suprima. Dl Ioan Bologa, sodal păpușă a cetii partea primă din novela „Un sfîrșit jalnic“ de regretul Ioan Popovici Băndăianu, care își lăsa sujetele cu predilecție din viața meseriașilor. Defectul de ochi, căstigat de dl Bologa prin lucrarea încordată la lumina lampelor și pe deasupra prin cetire culcat și-a arătat efectul la cetirea cam impedeată și greoaie. Zeloasa diletanță la producțiunile teatrale, d-soara Maria Costea a declamat cu sentiment adânc și pătrunzător poesia „Triumful amorului“, încheiat cu apelul făcut la surorile ei din Reuniune de a-și căstiga fericirea asemenea Elisei din poesie făță de fidanțatul, mai în urmă bărbatul ei Costică. De încheiere „Racii Boierului“ de Speranță, declamată de dl Muștiu, au făcut de ne-am depărtat cu toții în plină disposiție sufletească.

In una din sedințele literare premergătoare, culegătorul tipograf dl Nicolae Bratu a cetit o lucrare liberă a sa asupra faptelor mărete ale nemuritorului archiepiscop și metropolit Andrei baron de Șaguna. La încheierea lucrării dl Bratu face apel la meseriașii de a-și arăta fiecare după putință recunoștință și iubirea față de marele bărbat, contribuind la colecta pusă la cale pentru ridicarea monumentului lui Șaguna. Lista circulează și acum și în scurtă vreme membrii Reuniunii se vor înrola și în sirurile admiratorilor marelui și nemuritorului arhiepiscop.

In toamna anului 1892 Reuniunea noastră a aranjat aici în Sibiu o expoziție industrială, prima la noi de această natură, expoziție, ce a stors admiraționarea chiar și a străinilor din loc. Precum astfel, comitetul Reuniunii, care de altfel își luase încă din a. tr. în programul de acțiune arangarea an de an a către unei expoziții industriale, își dă toată silința, ca în toamna de față se aranjeze a 2-a expoziție industrială, care dacă se poate să stea cel puțin la nivelul celei din 1892. La dispoziția Reuniunii stau în scopul acoperirii premiilor fl. 200, promisi de On. direcționea a Institutului „Albină“, pe fl. 120, adunări de Reuniune și alte eventuale sume, ce i-să mai imbișă de marinimoșii nostri sprințitori.

Stirea despre înființarea Reuniunii surori a meseriașilor români din Orăștie, ne-a umplut pe toți de bucurie, mai ales sperând, că Reuniunea noastră condusă de un compatriot al D-Voastră (presidentul nostru este fiu al comitatului Hunedoarei) va fi un binevoitor

conclucrător și sprințitor în Reuniunea de acolo, cu care în frânească înțelegere vor pune la cale tot ce bun și folositor este pentru clasa noastră de mijloc.

Un meseriaș din Sibiu.**Români din Bucovina.**

Sub acest titlu, o foaie germană din Viena publică următoarele:

Dispozițunea sufletească în cercurile românești ale Bucovinei a devenit în timpul ultim foarte excitată. Desele confiscații ale organului românesc „Patria“ constituie o probă că raportul dintre Români și guvern s'a turburat foarte mult. În genere, se pune întrebarea, ce avantaj au Români din faptul că deputații lor s'au alăturat în Camera imperială majoritatii „Dreptei“, sub conducerea tinerilor Cehi. Români nu sunt Slavi, și lipsa solidarității slave, lansată între deputații slavi de tinerii Cehi, nu poate avea rezultat la deputații români.

Români din Bucovina nu pot voi nici o Austrie slavă, nici o înfrângere a Germanilor prin Cehi. Bucovina are destui bărbați vrednici acasă, durere însă, că aceștia nu ajung la rolul ce le compete. Pe ce cuvânt nu-i nici un ministru bucovinean, pe ce motiv nu se află nici un bucovinean în o poziție mai înaltă la autoritățile centrale din Viena și mai ales din care cauza nu se află în fruntea guvernului terii bucovinean un fiu al terii Bucovina? Români Bucovinei sunt toti fără excepție patrioți buni austriaci, toti tind sincer la consolidarea monarhiei habsburgice, fiind că consideră aceasta ca cel mai fiecare val contra inundării slave, care dacă va sparge valul, va înghiți în valurile sale și elementul român.

Pe acest motiv constituie Români cadrelle firești ale viitorului partid central, care se va înființa în înțelegere cu Polonii, ca să creeze pacea dreaptă și cinstită între Cehi și Germani. La o astfel de acțiune politică sunt chemați bărbați de talia bar. Eudoxie Horozachi, Iancu Lupu, cav. de Flondor, bar. Nicu Mustăță etc. la un rol însemnat și nu putem înțelege că bărbații de un patriotism atât de probat și de o capacitate atât de vîdă nu sunt chemați să participe personal la deslegarea marilor probleme de stat, precum să facă odinoară cu bar. Alexandru Petruș.

Este cu neputință ca misiunea Românilor bucovineni să fie a scoate castanele din foc pentru ultrașii Cehi tineri și să dea mâna de ajutor Slovacilor într-o oprimarea Germanilor. Nu este o deosebită satisfacție, a trece drept cortejul după carul triumfal al Cehilor tineri. Noi suntem pentru realizarea egalei îndreptățiri naționale, fără ca drepturile Cehilor să fie prescurtate. Nu putem însă admite dominația cehă sau slavă în Austria.

Noi aprobăm pe deplin ideea de-a restaura pacea între naționalitățile monarhiei, pe calea înțelegerei și a egalei îndreptățiri și sperăm că în ministerul care va fi chemat să resolve această problemă, va afla loc și un bărbat distins din Bucovina.

Dela școală agricolă din București-Herăstrău.

In ziua de 6/18 Septembrie a. c. se va ține la școală superioară de agricultură din București-Herăstrău, examen pentru ocuparea a 15 burse ale statului român și mai multe locuri de solvenți pentru anul școlar 1899—1900.

Condițiunile de admitere la examen sunt:

a) Să aibă etate de cel puțin 16 ani și înălțări (dispensă de etate) nu se acordă.

b) Să fi terminat cel puțin 4 clase gimnaziale, clasice, reale sau un alt curs echivalent.

Absolvenții a 8 clase gimnaziale și acei cu testimoniu de maturitate se primesc fără concurs.

c) Să fie sănătos și de o constituție robustă care se va constata de medicul școalei.

Cererea de înscrisere se va adresa de dreptul direcționii școalei superioare de agricultură București-Herăstrău, cel mai târziu până la 5/17 Septembrie. Ea va fi subscrise de părintele sau de tutorul candidatului, când este minor, sau de el însuși când este major, și va fi însoțită de actul de naștere, actul de vaccină și de certificatul studiilor cerute.

Informațiuni mai detaliate să se ceară la direcționea școalei.

NOUTĂȚI

In 6/18 August a. c. M. Sa Impăratul și Regele nostru Francisc Iosif I. a împlinit 69 de ani dela nașterea Sa și 51 de ani dela suirea Sa pe Tron. Aniversarea acestei zile s'a sărbătorit, ca pretutindenea, și în biserici române din Orăștie cu îndoială solemnitate, deoarece în această zi sărbători și noi Români ziuă Schimbării la față a Domnului nostru Iisus Christos.

Avis! Oaspeții, cari doresc a lua parte la adunarea generală a „Asociației pentru literatura română și cultura poporului român“, ce se va ține în Deva, la 27 și 28 August a. c. st. n., sunt rugați, ca până în 24 August st. n. să binevoiască și se inscriu la subscrисul Deva, 14 August 1899.

Dr. A. L. Hosszu,
advocat.

La concertul ce se va da din prilegiul tinerii adunării generale a „Asociației“ la Deva, își vor da concursul lor și dnii I. Damian, abs. al conservatorului din Lipsca, fiul preotului din Balșa, și G. Sorban dela conservatorul din Viena, precum și d-șoarele Olivia Bardosy, abs. a conservatorului din Augsburg (Bavaria), Adelina Piso, fostă elevă a conservatorului din Viena, Valeria Pop, abs. a conservatorului din Budapesta și Ana Petco din Deva.

Vremea grea. Dumineca trecută pe la 12 ore din zi, s'a descărcat asupra Orăștiei și jur o ploaie torențială, împreună cu tunete și grindină.

Moarte. Dl Constantin Baicu, dirigențul școalei gr.-or. din loc, a îndurat o grea lovitură prin moartea fiului seu Constantin, în etate de 3 ani.

Cununie. Dl Ioan Onea, vice-notar în Sîrbi (com. Hunedoarei) și d-șoara Virgil Lazar din Băița (l. Deva) își vor sărbătora cununia în 3 Sept. n. a. c.

Dorim fericire!

Foc. Marți pe la 12 ore din zi, a izbucnit un mare foc în comuna Vinerea, nimicind mai multe case și edificii laterale.

Logodnă. Membrul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, dl Emil Petruș, măestru măsar, și-a încredințat de fițoare soție pe d-șoara Juliană Ardelean din Sibiu.

— Din Sibiu cu data 2/14 August primim stirea, că dl Dr. Ioan Stroia, profesor al seminarului „Andreian“ s'a fidanșat în acea zi cu d-șoara Veturia Ivan, fica asestorului consist. Nic. Ivan.

Importarea poamelor și a verdețurilor în România, precum vestește comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“, pe temeiul înștiințării guvernului român, trimis la ministerul nostru de agricultură, este condiționată (făcută atenționă) dela producerea adeverinței de proveniență, ceea-ce se aduce prin aceasta la cunoștința celor, pe cari îi privește.

Tinerimea din Dobra și jur arangiază la 8/20 August a. c. un Concert, în pavilionul „Oprean“, cu binevoitorul concurs al d-șoarei Dora Borha și al dlui G. Sorban, conservator de Viena. Venitul curat e destinat pentru un scop filantropic.

La temniță. Dl Emanuil Maglaș, colaborator la „Tribuna Poporului“, și-a început Dumineca în 13 August n. a. c. osându-se 2 luni în temniță de stat din Seghedin.

Ce cheltuieli au foile franceze din incidență revisuirii procesului Dreyfus, se poate vedea și din următoarele: „Figaro“ și-a așezat între Rennes și Paris o linie telefonică proprie, numai pentru sine și ziarul „Aurore“. În Rennes lucrează opt scriitori ai acestor două ziar. Toată peractarea o înseamnă stenografi, ear tipografie din Paris îi spun prin telefon de-a dreptul texturile mai nouă, condensante, ce sunt a se culege, așa că „Figaro“ de azi după prânz apare cu înțemplierile chiar de azi după prânz din sala de peractare! Linia de telefon a costat pe acest ziar 63.000 franci, și numai redactarea părții procesului a costat zilnic 2400 franci. În Paris se vând pe zi sute de mii de exemplare din aceste foi, cu cele mai nouă știri și publicul le cetește pe străde.

Nenorocire. O tinere și frumoasă fată din Hütteldorf, s'a dus zilele trecute la o înmormântare dintr-o comună învecinată. Purta o bluză verde de mătăsă. Întorcându-se în urma căldurii celei mari, a început să plângă, din care cauza blusa își perdea colo-

rea. Având la piept o rană mică, farba ce curgea din bluză s'a amestecat cu sângele, prin ce i-a causat dureri mari. Ajungând acasă, a spus părintilor că o doare pieptul. Această îndată au chemat un medic. Ne voind ea a spune și despre rană, medicul n'a putut constata nimic, căci nu s'a lăsat să fie cercetată. În ziua următoare, a căpătat dureri și mai mari. De nou au chemat pe medic, și atunci ea a arătat și rana de pe piept. A fost însă prea târziu, căci sângele i-a fost deja învenită și fata nu este multă și murit.

In prima zi a procesului Dreyfus s'a telegărat, în decurs de 9 ore, 200.000 de cuvinte dela Rennes la Paris.

O femeie de o sută șesezeci ani. Aceasta este o turcoaică dintr-o comună de lângă orașul Bassora. Deși într-o vîrstă aşa de înaintată, Zehra, aceasta e numele ei, se bucură de toate facultățile sale mintale. Zehra își face de cinci ori pe zi rugăciunile sale și povesteste locuitorilor din comună ei, cari nu știu nici să cetească, nici să scrie, toate înțemplierile trecutului său, și aceasta fără să omită cel mai mic amănunt.

Un copil al norocului. Din Copenhaga se scrie: Cu vaporul „Labrador“ a călărit anul trecut o familie din Danemarca la America, pentru că acolo să-și cercă norocul. Pe când se afla vaporul în mijlocul Oceanului Atlantic, femeia a dat nestere unei fetițe. Căpitanul, un Irlandez, a ținut lucrul acesta de un semn îmbucurător și din acest motiv a colectat dela toți pasagerii bani pentru nou-născută. El singur a dat o sută de funți sterling, ear dela ceteală său mai adunat încă 300. Afără de aceea căpitanul a dat drept acelei familii, că pot ori cănd să călăturească cu vaporul fără a plăti vre-o taxă. Copila a fost boala tăiată și a primit numeroase de „Anna Labrador“. Spre nenorocirea familiei, bărbatul a murit acum de curând și femeia cu copila a trebuit să se întoarcă acasă în Danemarca, cumpărându-și pe banii copilei o mică căscioară.

Stie să-și ajute. O femeie se plângea la prietena sa, că nu mai știe ce să facă cu bărbatul său, deoarece dimineața abia se scoala. — Am cumpărat și un „wecker“, care să-l deștepte. Două-trei zile a fost bine, acum să înveță cu el, și ear nu se mai trezește. — Place-i beutura? a zis ceteală? — Place, da! — Atunci fă cum eu fac cu al meu. Dimineața când voiesc să se scoale, iau un ciubări și dau de vre-o 3-ori cu ciocanul în el. El aude aceasta, și îndată strigă, că dacă berea e proaspătă, să-i aduc și lui încă un „kriegel“, și aşa apoi se scoală.

Capelanul Ludovic Nagy din Szabadka, scăldându-se în Dunăre, s'a înecat.

Teranul Nicola Moldovanov din Versecz, a trăit în concubinat de mai mulți ani cu Catarina Oláh. De curând au început să se mai înțeleagă laolaltă, și astfel Catarina a părăsit pe Nicola, care a căutat să-și răsbea. Într-o zi, trecând pe la curtea Catarinei, a văzut-o șezând cu mamă-să pe o bancă. Ne având nimic în mână, a luat o peatră mare și a aruncat-o asupra ei, dar din nenorocire peatram a lovit în cap pe mama Catarinei, sdobindu-i capul în două. Nicola a fost prinși și deținut.

Rectificare. Dl preot Benjamin Suciu din Sierel, ne trimite o corespondență în care zice, că d-sa n'a luat parte la alegerea de deputat dela Hațeg, după cum s'a fost publicat în nr

Popoare curioase.

Indienii din Noua Olandă tagăduesc moarte naturală, nu voesc să creadă că fiecare din noi o poartă în el.

După ideea lor, un aşa fapt nu există, o aşa afirmare este falsă, nescotită; un om moare numai din reaua voință a altui om; fără asta, toți oamenii ar fi mereu tineri și n-ar muri nici odată. Credința această, pe care nici nu le-o poate scoate din minte, îi face să fie în totdeauna îngrijat și să se vină sească într'un acte de răsunare.

Ei simt o mare placere de-a se preumbila printre morți.

Cimitierele lor, situate de obicei în văi joase, unde cresc din belșug sălcile pletoase, sunt locurile cele mai frecuente din pădure și nimici n'a trecut noaptea pe lângă aceste cîmpuri de odihnă fără să vadă cel puțin două-zeci de indieni preumblându-se printre morintele umbrele lor mari.

Scopul lor, preumblându-se astfel, este de-a căpăta dela morți o comunicație secretă, o mărturisire, o destăinuire; de-a afla cum au murit aceia pe cari dinși și regretă, ce mijloace au fost întrebuintate pentru ca să fie doborât, cine sunt aceia cari i-au făcut să peară.

Dinși asigură că aceste destăinuiriri, din cealaltă lume le sunt făcute de niște glasuri cari se coboară din vîrful copacilor, sau ies din trunchiurile acelor copaci sau chiar și dintre ierburi; niște adieri cari trec prin aer le șoptesc la ureche numele ucigașilor.

Și atunci încep apoi răsunările săngeroase.

FEL DE FEL

Pasagerul: Nu mai este nici barem un loc. De obicei când e lume multă sunt puține cupe.

Conductorul: Cupe nu sunt puține, dar pasageri sunt prea mulți.

— Cum vine asta, dle, că D-Ta te afli acasă, pe când îngroapă pe soacra D-Tale? — O, iubite prietene, întâu vine ocupația, apoi distrația.

Profesorul: Prin ce se deosebește animalul de om?

— **Scolarul:** Prin aceea că el bea apă...

Bibliografie.

„**Principiile politicei**“ (după Dr. F. de Holzendorff) de Teodor V. Păcăian, a apărut la „Tipografia“ din Sibiu. Formatul 8° mare, tipar curat și ceteț. Brosura cuprinde 290 pagini. Prețul 2 fl.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Simțindu-să lipsă imperativă de o cădelniță, dar' deoarece în cassa epitropiei nu să aflu banii disponibili spre a să procura Sinodul și comitetul parochial român-grecoc-oriental din Bărăști, tractul protopresbiteral al Hațegului, au decis să se tacă o colectă între fiili acestei parohii, însărcinându-mă cu colectarea, comandarea cădelniței. Cădelniță de argint de chīna s'a comandat din Tipografia și Librăria diecesană din Caransebeș, cu prețul loco 12 fl. v. a., care după sosire s'a simțit dându-se destinaționei sale. Vin cu această ocasiune și publice a aduce la cunoștință numele celor-ce au contribuit cu dinarul său spre scopul sus amintit, și adeca: Simion Sora 1 cr., Vasile Ciocan, Ion Sălaşan, Dumitru Vlad, Nicolae Petrescu, Andrei Turcu, Ion Belea, Iosov Turcu, Ionichie Drăgan, Dănilă Vulcu, Lăzărescu Die Getrescu, Savia Petrescu cu câte 10 cr. v. a. Ion Sora 12 cr., Gheorghe Petrescu, Avram Popa, Ion Budzgian, Ioan Udlă, Vasile Petrescu, Ianăș Drăgoș, Stefan Tomescu, Petruș Drăgoș, Zaharia Sora, Toma Drăgoș, Iosov Petrescu, Dumitru Păulescu, Novae Drăgoș, Ion Turcu sen. cu câte 20 cr. v. a. Martin Sora 25 cr., Ioan Mihăescu, administrator parochial 30 cr., din cassa epitropiei 24 cr., Vasile Drăgan, Vasile Păulescu cu câte 30 cr., Vasile Drăgoș, primar comunal,

Iovan Răsădea, vđ. Elena Mihai Drăgan, Vasile Drăgoș, Rujan Petrescu, Nicolae Udlă cu câte 50 cr. v. a., Ioan Drăgoș, vice-primar 70 cr., Gheorghiu B. Reitescu, învățător diriginte 1 fl. 50 cr. v. a., din vînzarea unor sălcii 1 fl. 20 cr. Totul 12 fl. 42 cr. v. a. zi doisprezece floreni 42 cr. v. a. Subscrisul la însărcinarea comitetului parochial vin a aduce mulțumira publică respectivilor, rugând totodată pe milostivul Tată ceresc, să le tină sănătatea, să le înmulțească produsul lor, ca și cu altă ocasiune, pe lângă alte greutăți ce au de-a suporta, să fie gata a-și da file-rul lor spre procurarea și împodobirea mai- cei noastre biserici, îndemnând totodată să pe cei-ce acum din necuvioasă pricină n'au contribuit, ca cu altă ocasiune să-și poată da să dinși dinarul spre atari scopuri plăcute lui Dumnezeu, numărându-se între faptele bune creștești.

Bărăști, la 2 August st. v. 1899.

Gheorghiu B. Reitescu,
învățător diriginte și președinte
comitetului parochial.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu

Szám 2890-1899 tkvi. (570) 1-1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

A hâtszegi kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóság Szokol Basil és Figuli Antal Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Stefane Alexa livezenyi lakos végrehajtást szenevendő ellen ügyében közhirré teszi, hogy végrehajtónak 613 frt 23 kr. tőke ennek 1891. évi május hó 15. napjától 5% kamataival szabályszerű letét kér-vény mellett a hâtszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztárán befizetni. A bánpáenz az utolsó részletbe fog beszámitatni.

Árverezni szándékozók tartoznak bánpáenzül az ingatlanok kikiáltási árának 10% készpénzben vagy ovadékképes érték-pápirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanusító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedésetől számítandó 30 nap alatt a másik felerészét pedig ugyan azon napjától számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letét kér-vény mellett a hâtszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztárán befizetni. A bánpáenz az utolsó részletbe fog beszámitatni.

A hâtszegi kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóság Popovics Nikulai bosorodi lakos Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Zsuzsán Komán lunkányi lakos végrehajtást szenevendő ellen ügyében közhirré teszi, hogy végrehajtónak 613 frt 23 kr. tőke ennek 1891. évi május hó 15. napjától 5% kamataival szabályszerű letét kér-vény mellett a hâtszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztárán befizetni. A bánpáenz az utolsó részletbe fog beszámitatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy az 1881. LX. t-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték-pápirban a kiküldött kezéhez letenni avagy 1881. LX. t-cz. 170 §-a értelmében a bánpáenznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Hâtszegen, 1899. évi április 19-én.

Fehér,
kir. albjiró.

Szám 7107-1899 tkvi. (572) 1-1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

A hâtszegi kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóság Popovics Nikulai bosorodi lakos Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Zsuzsán Komán lunkányi lakos végrehajtást szenevendő ellen ügyében közhirré teszi, hogy végrehajtónak 613 frt 23 kr. tőke ennek 1891. évi május hó 15. napjától 5% kamataival szabályszerű letét kér-vény mellett a hâtszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztárán befizetni. A bánpáenz az utolsó részletbe fog beszámitatni.

Árverezni szándékozók tartoznak bánpáenzül az ingatlanok kikiáltási árának 10% készpénzben vagy ovadékképes érték-pápirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanusító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedésetől számítandó 30 nap alatt a másik felerészét pedig ugyan azon napjától számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letét kér-vény mellett a hâtszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztárán befizetni. A bánpáenz az utolsó részletbe fog beszámitatni.

A kir. tkvi hatóság.

Hâtszegen, 1899. május 4-én.

Fehér,
kir. albjiró.

Szám 1250-1899 tkvi. (573) 1-1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

„Hatiagana“ előlegezés és hitelegylet mint szövetkezet végrehajtónak Pupeze Kriska csolnaki lakos hatyagatéka végrehajtást szenevendő elleni végrehajtási ügyében 200 frt tőke körülbelül és jár. iránt, a v-hunyadi kir. jbiróság területén levő Csolnaki községen fekvő 65 stjkbvben A + 1 r. 140/1. 143 régi és 150, 151. 191. új hrsz. a felvett 385 frt becsült végrehajtást szenevendő tulajdonát képező ingatlanra 385 frtban ezennel megállá-

pitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi szep-tember hó 11-ik napján délelőtt 9 órakor Csolnacos közszégeben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy az 1881. LX. t-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték-pápirban a kiküldött kezéhez letenni avagy 1881. LX. t-cz. 170 §-a értelmében a bánpáenznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

V-Hunyad, 1899. évi július hó 11-én.

Pisztory,
kir. albjiró.

Un învățăcel

din casă bună se primește în prăvălia de băcănie, ferărie și coloniale a lui Iosif Onițiu în Szászsebes. (574) 1-3

Am onoare a aduce la cunoștință on. public, că am luat în arândă nouă

„Hotel Central“

pe care cu 1 August st. n. a. c. l'am și deschis.

Hotelul constă din 15 odăi, sală de prânzit, cafenea elegantă, dimpreună cu mai multe încăperi, cari sunt arangiate corăspunzător timpului modern.

După praxa de mai mulți ani și renumele bun ce mi-l-am căstigat până de present, pot să asigur pe on. public, că'l voi servi prompt cu cele mai bune mâncări și beuturi.

Îl asigur totodată, că atât pentru odăi, cât și pentru mâncări și beuturi sunt statorite prețurile cele mai moderate.

Pentru ducerea și aducerea oaspeților dela gară, stau totdeauna la dispoziție omnibuse și trăsuri.

Cerând sprințul on. public, semnez cu toată stima

Ioan Melitska.

Intreprinzător român!

Subscrisul aduc la cunoștință P. T. publicului din loc și jur, că întreprind orice lucrare ce se ține de lemnărit și zidărit, precum: edificii mai mici, partere, scoale, și întocmesc totodată și planurile recerute.

Toate aceste lucrări le sevîrșesc pe lângă prețuri foarte moderate.

Ca fiind un nou începător, rog on. public și îndeosebi on. comite bisericești și școlare să binevoiască a mă sprințini, promițând a le face lucru solid, bun și trainic.

Cu deosebită stimă

Ioan Părău,
întreprinzător în Orăștie (Szászváros).